

Indien Tour Retour

Tekst af: *Henriette Schønheyder van Deurs, Annesofie Milner og Thomas Funk. Landskabsarkitektstuderende v. Københavns Universitet.*

Sommeren 2012 var vi 20 landskabsarkitektstuderende på rejse til Indien. Rejsen var arrangeret af Foreningen for Landskabsarkitektstuderende (FLS), og muliggjort med støtte fra Havekultur fonden, Karin og Georg Boyes Fond, DL, Vemmetofte Kloster og FLS.

Vi ankommer en tidlig morgen til Bangalore. Forvirringen i lufthavnen er total, vi løber rundt og forsøger at finde taxaer, som kan tage os til byen, uden at vi bliver taget alt for meget ved næsen, alt imens står solen op og maler himlen lyslilla.

Mødet med Indien er et intenst et af slagsen. Den varme fugtige luft er det første der blæser en bagover, dernæst larmen, lugten og mylderet. Begrebet by er i Indien så meget voldsommere end noget vi nogensinde før har stiftet bekendtskab med. Der er larm, støj, trafik, mennesker, farver og lugte overalt. Bystrukturen er ikke lige til at opfatte, og det føles som om alt løber i slanger og cirkler, man bliver let væk i virvaret. Heldigvis kan man altid fange en rickshaw og komme tilbage på rette kurs.

De hektiske indiske storbyer er et slaraffenland af nye og spændende betragtninger og oplevelser for studerende, der, som vi, bruger meget tid på at tale om, hvordan den velfungerende by ser ud. Det er især interessant at observere, og bevæge sig i trafikken, som fylder de indiske byers gadebillede med fart, larm og udstødning stort set døgnet rundt. I forhold til hvad vi er vant til fra vestlige storbyer, virker det meget kaotisk, anarkistisk og farligt, men efter et par dage med undren og frygt for at miste livet, bliver det tydeligt, at de mange biler, lastbiler, rickshaws, knallerter osv. har indforståede og indbyrdes respekterede regler og normer for, hvordan man færdes i trafikken. Man føler sig dog sjældent tryk, når man drøner af sted i den indiske trafik og snor sig ind og ud mellem køer, huller i vejen og alle de andre trafikkanter.

Fotograf: Henriette S. van Deurs

Fraværet af urbane processer og infrastrukturer såsom eksempelvis affaldshåndtering har en meget markant og tydelig indvirkning på oplevelsen af byen. Herhjemme er

affaldshåndtering nok ikke noget mange skænker en tanke i løbet af hverdagen, men når man går rundt i en Indisk storby og bogstavelig talt må vade igennem og hoppe over mindre bjerge af skrald, bliver værdien og betydningen pludseligt meget tydelig. Man ser mange steder eksempler på, at inderne er et utroligt miljø- og resursebevidst folk, men det er også klart, at

udviklingen af et system, der kan håndtere de store mængder affald ikke foregår i samme tempo som udviklingen og stigningen i mængden af forbrugsvarer og plastemballage. Helt basale systemer for håndtering af affald vil kunne forbedre trivsel, helbred og færden i de indiske byer markant. Denne udvikling bliver spændende at følge fremover.

Fotograf: Emmelie Kitchell

Intet i byerne virker organiseret, ej heller det grønne. Nogle steder har noget plantevækst fået fat, hvor det nu har trivedes har det fået lov til at blive. Det giver en sporadisk grøn struktur, som har sin helt egen charme.

Grønne åndehuller er ikke noget inderne dyrker på samme måde, som vi er vant til i europæiske storbyer. I de storbyer, hvor kolonimagten har sat sit tydelige præg på byens struktur, findes parker og botaniske haver, som meget tydeligt er bygget op efter den europæiske landskabstradition. Det gælder f.eks. parkerne i Bangalore og Pondicherry. Inderne benytter heller ikke parker, som det fristed eller åndehul, som vi er vant til at anse dem for.

Byrummene var genstand for stor forundring for os, hvordan kan man leve i al den lugt og støj, får man aldrig brug for at tage en slapper og komme lidt væk fra virvaret? –og hvis en park ikke fungerer som et åndehul, hvor finder sjælen da fred?

I den gamle tempelby Trichy, en by som eksisterende længe før kolonimagten, finder vi en mulig forklaring på hvor inderne søger tilflugt.

Vi er taget til Trichy for at opleve de store hinduistiske templer. Tempelrummet er svalt og skyggefuldt. Det er bygget op omkring en række gårdrum, en række overdækkede, men åbne rum, mindre kapeller, samt et antal tårne, som troner over området.

Fotograf: Henriette S. van Deurs

Samlet set udgør udstrækningen af et tempel et bemærkelsesværdigt areal.

Fotograf: Annesofie Milner

Det er interessant at opleve den rolige og afslappede stemning templerne besidder, den står i skarp kontrast mylderet udenfor, og vi oplever da også, at det kølige rum udgør et tilflugtssted for mange indere. De store skyggefulde flader optages af familier, som har medbragt picnic, eller veninder som får foretaget håndlæsninger, eller enkeltpersoner, som blot slapper af.

Det fredfyldte rum er forståeligt nok vældig populært, og til trods for at der egentlig befinder sig mange mennesker i tempelrummet er atmosfæren stadig rolig og afdæmpet og religiøse og sociale aktiviteter finder sted side om side.

Et andet sted vi finder fred er i Munnars bjerge. Klimaet er væsentligt kølige og luften knap så pakket med diverse sanseindtryk. Hvilket er rart, for her har vi overordentlig meget brug for vores synssans.

Her er ufattelig smukt og grønt -meget grønt og helt utrolig frodigt. Områdets skønhed er bemærkelsesværdig i forhold til den hårde opdyrkning, man finder ikke mange millimeter, som ikke er udnyttet på en eller anden vis.

Fotograf: Henriette S. van Deurs

De uendelige te-plantager bugter sig op og ned af de stejle skråninger, sølvege (*Grevillea Robusta*) er plantet i et sindrigt system mellem tebuskene.

Sølvgrenene er ikke blot et tilfældigt drys af sølv over de grønne flader, de har en vigtig funktion i tedyrkningen. En lokal forklarer os, at træerne har en særlig evne til at fiksere vandet i jorden således, at tebuskene også kan overleve tørsæsonen.

Fotograf: Nivah Samuel Hastrup

Under træerne, på jorde hvor teen ikke kan gro, vokser kaffe og kardemomme. Det er interessant hvor vildt og frodigt et opdyrket areal kan opleves. Oplevelsen blandt de store kardemomme planter er som i en vild jungle, planterne er 1-2m høje og danner underskov på bjergsiderne.

Fotograf: Henriette S. van Deurs

Det vilde og umiddelbart uorganiserede står i kontrast til det danske kulturlandskab hvor alt er sat i et system, som omgående opfattes med det blotte øje.

Vi stifter også bekendtskab med det indiske kulturlandskab i en mere struktureret form. Ved Kerala Backwaters virker landskabet på en gang vildt og frodigt, og samtidig stringent og lineært. Kerala Backwaters udgøres af 5 store søer, forbundet af kanaler og vand fra omkringliggende floder.

Kræfter fra bølger og kyststrømninger har skabt dette kystnære landskab af lavtliggende øer. Et netværk af indbyrdes sammenkoblede kanaler, søer, floder, bugter og fjorde, skaber til sammen et labyrintlignende system. Sejlturen langs Kerala Backwaters' breder viser os et opdyrket, beboet, manipuleret og fascinerende landskab.

I forhold til den vildskab vi ser i Munnars jungle, virker dette kulturlandskab utrolig stringent og planlagt. Det er tydeligt at landskabet er blevet manipuleret for at opnå størst muligt udbytte af arealerne, i modsætning til i Munnar, hvor opdyrkningen foregår på landskabets præmisser.

Fotograf: Annesofie Milner

Turen har sat mange refleksioner i gang i forhold til ligheder og forskelle. Vi har oplevet en ganske fremmed kultur, ladet os imponere og forundre over de systemer der enten findes eller glimrer ved deres fravær. Vi er kommet hjem med bagagen fyldt af kryderier, olier, røgelse og farvestrålende stoffer. Hvad der dog rent fysisk ikke optager plads i bagagen er det der ligger lagret under huden og som billeder på nethinden. Utopiske landskabsformationer og udtørrede flodarealer. Kulden fra templernes skygge og varmen fra det indiske folk. Smagen af udstødningsos og lugten af skrald blandet med karry. Trafikalt orden i kaos har givet styrke til nerverne. Turen har givet en stor pose blandet inspiration og gå på mod til arbejdet herhjemme.

Alt i alt har det været en utrolig inspirerende oplevelse at være på en utraditionel landskabstur, som har skabt megen stof til eftertanke.